

малкъ-тѣ си печялъ, дойде при она имотенъ, едно врѣмя ковачъ, помоли го да му зайде нѣкое хылядо за да си отвори дюкянъ. Съ займены-ты пары, но-вакъ-тѣ като земе да работи на свої главѣ печяли и повечко отъ колко-то ако бы работилъ у другого; а пакъ оня, что е зайдаль пары-ты, съ трудъ и пе-стене гы е былъ набралъ, кога-то можаше да по-троши всичко, что изработяше. Оттука ся види, че праведно е оня, кой-то е зель на заемъ пары, да плати за тѣхъ нѣчто на оногова, кой-то му е зайдаль; съ тыя пары той печяли и то добрѣ печяли, зачто-то по-прѣди съ работѣ-тѣ си само ако искар-валъ на день по десять гроша, сега съ займены-ты пары заедно може да печяли на день и по двадесятъ и повече гроша. За това новый майсторъ ся и погаж-да да плаща на заемодавца си на годинѣ-тѣ по 10 гр. на примѣръ за всяки сто гроша. Ако оня заемодавецъ дадяше на заемъ само хылядо гр. то на годинѣ зималь бы по сто гр. приходъ — *лихвѣ*. Нѣ той си има и другы пары, за това тыя сто гр. спести и гы даде пакъ съ лихвѣ; на края на вторѣ-тѣ годинѣ займены-ты хылядо гр. ставать 1210 гр. Ако ли си дадяше съ лихвѣ всичкы-ты си 20.000 гр. па отъ прихода имъ половинѣ-тѣ потрошяше, а половинѣ-тѣ спестяше, то всякѣ годинѣ главница-та бы му расла съ по 1000 гр.

На оня имотенъ ковачъ сынѣ-тѣ захватилъ трьговінѣ; ако е уменъ и си стои на думѣ-тѣ, може зѣ на вѣрѣ отъ другы трьговцы стокѣ за 50.000 гр. Трьговія-та принася много повече отъ колко-то кога ся даджть пары съ лихвѣ; може да бѣде пе-чяла-та и 20 и 30 и повече на сто, наспротивъ как-то ся прилучи; зачто-то по нѣкога и по четыре и